

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2022 r. – ABLV Bank/SRB

(Sprawa T-280/18) ⁽¹⁾

[Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku podmiotu znajdującego się na progu upadłości lub zagrożonego upadłością – Decyzja SRB o nieprzyjmowaniu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niekorzystny – Interes prawny – Legitymacja procesowa czynna – Częściowa dopuszczalność – Artykuł 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 – Właściwość organu wydającego akt – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Proporcjonalność – Równość traktowania]

(2022/C 340/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABLV Bank AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (przedstawiciele: J. De Carpentier, E. Muratori i H. Ehlers, pełnomocnicy, wspierani przez J. Rivasa Andrésa, adwokata, i B. Heenana, solicitor)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: R. Ugena, A. Witte i A. Lefterov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Poprzez swoją skargę opartą na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 23 lutego 2018 r. o nieprzyjmowaniu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych ABLV Bank AS i ABLV Bank Luxembourg SA w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ABLV Bank AS zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB).
- 3) Europejski Bank Centralny (EBC) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2022 r. – 2022 – Puigdemont i Casamajó oraz Comín i Oliveres /Parlament

(Sprawa T-388/19) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu – Odmowa przez Przewodniczącego Parlamentu uznania posiadania przez wybranych kandydatów statusu posła do Parlamentu Europejskiego oraz związanych z nim praw – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2022/C 340/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (przedstawiciele: P. Bekaert, G. Boye, S. Bekaert, adwokaci i B. Emmerson, QC)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, T. Lukácsi i C. Burgos, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, pełnomocnik)

Przedmiot

W drodze skargi opartej na art. 263 TFUE skarżący żądają stwierdzenia nieważności, po pierwsze, instrukcji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 2019 r. odmawiającej im korzystania z usług przyjmowania i wsparcia oferowanych nowym posłom do Parlamentu Europejskiego i udzielenia tymczasowej akredytacji oraz, po drugie, odmowy przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego uznania ich statusu posła do Parlamentu Europejskiego, zawartej w piśmie z dnia 27 czerwca 2019 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Carles Puigdemont i Casamajó oraz Antoni Comín i Oliveres pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski, w tym w sprawach T-388/19 R, C 646/19 P(R), i T 388/19 R RENV.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2022 r. – Design Light & Led Made in Europe i Design Luce & Led Made in Italy/Komisja

(Sprawa T-886/19) (¹)

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Sektor oświetlenia LED – Program przyznawania licencji na korzystanie z patentów (Patent Licensing Program) – Decyzja o oddaleniu skargi do Komisji – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Brak interesu Unii – Prawdopodobieństwo ustalenia istnienia naruszenia]

(2022/C 340/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Design Light & Led Made in Europe (Mediolan, Włochy), Design Luce & Led Made in Italy (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Maresca, D. Maresca i S. Pelleriti)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Ernst, C. Sjödin i J. Szczodrowski, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Signify Holding BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Snelders, R. Lepetska i N. Van Belle)

Przedmiot

Skargą wniesioną na podstawie art. 263 TFUE skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 7805 final z dnia 25 października 2019 r. oddalającej ich skargę do Komisji dotyczącą naruszeń art. 101 lub 102 TFUE, których miała się dopuścić Koninklijke Philips NV (sprawa AT.39913 – LED).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Design Light & Led Made in Europe i Design Luce & Led Made in Italy zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Signify Holding BV pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.